

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Μεθ' ὅλας τὰς κραυγὰς τοῦ μαινομένου Βενιζελισμοῦ, τὸ κίνημα τῶν Τριῶν Ἀντιβασιλέων ἀπέτυχεν καὶ ὡς πολιτικὴ πράξις καὶ ὡς στρατολογικὴ ἐνέργεια. Μετὰ τὸ Συνέδριον τῆς Βολώνης καὶ τὴν συνεννόησιν Βασιλέως καὶ Ἀντάντ, ἡ πολιτικὴ τοῦ Βενιζέλου καὶ τῆς Συντροφίας του ἐσαρώθη. Ἐξ ἄλλου, ἀφοῦ ἤδη παρήλθον δύο μῆνες καὶ μόλις συνεκροτήθη ἐν Τάγμα, ἡ στρατολογικὴ ἐπιχειρήσις κατέστη σκιά. Ἄς φωνάζουν τὰ Βενιζελικὰ φύλλα ὅσον θέλουν. Οὔτε ἡ Ἀντάντ ἀνεγνώρισε τὴν Κυβερνήσιν των, οὔτε ὁ Λαὸς ἐσπευσεν ὀπισθεν αὐτῶν, οὔτε ὁ στρατευόμενος πληθυσμὸς τρέχει ὑπὸ τὸν Δαγκλῆν, τὸν Δαπαδιώτην καὶ τὸν Ζυμβρακάκην πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἀπόδειξις δὲ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Βενιζέλου ἀπέτυχεν εἶνε τὸ γεγονός ὅτι ἐξετράπη εἰς ὕβρεις χυδαίας κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὃν ἀποκαλεῖ «ξένου», «μανιακόν», «μωρὸν» κλπ. Ἄλλ' εἰς μάτην. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀπατάται καὶ ἀπατᾶ. Καὶ ὡς κίνημα ἀντιδυναστικόν, καὶ ὡς ἐξέγερσις ἀντιβουλγαρικὴ, καὶ ὡς ἐθνικὴ ἄμυνα, καὶ ὡς σῶμα ἐθελοντῶν, ἀπέτυχεν ἡ παραφορὰ τοῦ ἀσυνέτου, τοῦ παθητικοῦ, τοῦ ὀργίλου, τοῦ ἀρχομανοῦς ταραχοποιοῦ.

Καὶ γράφουν οἱ ἔλεεινοὶ Βενιζελικοὶ ὅτι σύσσωμον τὸ ἔθνος ἐτάχθη εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τριαδικοῦ Βασιλείου. Ἀλλὰ ὅποια ἡ στάσις τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης; Ποῖον τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν; Τί ἐπράξεν ἡ ἔνοπλος τοῦ Κράτους δύναμις; Ὅποια ἡ πολιτεία καὶ ἡ πορεία τοῦ στρατευομένου κόσμου; Τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τὰ κάμνει ὁ Λαός. Ὁχι ὁ Στῆμος, ὁ Κουτούπης, ὁ Μπουλαχάνης. Οὔτε ὁ Κουντουριώτης, ὁ Δαγκλῆς, ὁ Πολίτης. Οὔτε ἡ βία, τὸ χρῆμα, αἱ παροχαί. Ὁ Λαὸς ἐξεγείρεται, αὐτὸς καταλύει, αὐτὸς δημιουργεῖ νέαν κατάστασιν πραγμάτων. Τί δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου βλέπομεν; Ὁ Λαός, ὃχι μόνον δὲν ἠκολούθησε τὸν Βενιζέλον, ἀλλὰ τούναντίον ἀποδοκιμάζει, κατηγορεῖ, χλευάζει, καταρᾶται αὐτόν. Καὶ μήπως πιέζεται κἄν ὁ Λαὸς εἰς τοῦτο; Κάθε ἄλλο. Τολμοῦν σήμερον οἱ Βενιζελικοὶ

να ὀμιλήσουν, να συζητήσουν δημοσίᾳ περὶ τοῦ πάτρωνος αὐτῶν; ὑπὲρ αὐτοῦ; διὰ τὸ ἔργον του; Τί δὲ ἀποδεικνύει τοῦτο; Ἀποδεικνύει ὅτι ἀπέτυχεν οἰκτρῶς ἡ ἀνταρσία τοῦ ἀντάρτου.

Ὁ Βενιζέλος, ὅστις δὲν εἶχεν ἐχθρὸς ἱκανοὺς να τὸν κτυπήσουν, ἐκτυπήθη μόνος. Καὶ ἐκτυπήθη δεινῶς. Ἡμεῖς τὸ εἶπομεν πρὸ πολλοῦ. Εἶπομεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς τοῦ Βενιζέλου εἶνε ὁ Βενιζέλος. Ποῦ εἶνε ἡ δημοτικότης τοῦ ἀνδρός; Ποῦ εἶνε ἡ συχαμερὰ τοῦ Λαοῦ πρὸς αὐτόν λατρεία; Ποῦ εἶνε ἡ ἐποχὴ κατ' ἣν θεὸς τοῦ Ρωμηοῦ ἦτο ὁ Μέγας Δαοπλᾶνος; Μόνος του ἤνοιξε μέγα χάσμα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ. Τοῦτο αὖριον θὰ καταστῇ χάσμα ἀγεφύρωτον μεταξὺ Βενιζέλου καὶ Ἀντάντ. Διότι ἤδη ἡ Συνεννόησις ἤρχισε να ἐννοῇ τὰ πράγματα, ἤρχισε ν' ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀλήθειαν. Μωρῶς ἐκλήθη ἐδῶ ὁ Βενιζέλος, μωρῶς κατέπεσε. Διὰ τὴν πρόσκλησιν του ἐπταίομεν ἡμεῖς. Διὰ τὴν πτώσιν του πταίει αὐτός.

Οἱ ἀθεραπεύτως πάσχοντες Βενιζελικοὶ νομίζουν ὅτι ἐπέτυχεν τὸ κίνημά των. Ὅποια πλάνη! Ἀλλὰ ποῦ τὰ συλλλητήρια τοῦ Λαοῦ; Ποῦ τὰ ψηφίσματα τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Σωματείων; Ποῦ ἡ συμμετοχὴ τῶν στρατευσίμων; Ποῦ ἡ προσέλευσις τῶν ἐθελοντῶν; Ποῦ αἱ στασιάσασαι φρουραί; Ποῦ ἡ ἀείποτε δρώσα ἑλληνικὴ νεολαία; Ποῦ τοῦ Τύπου ἡ φωνὴ καὶ ἡ συνεργασία; Ποῦ ἡ στρατολογία τῆς Κρήτης, τῆς Μακεδονίας, τῶν Νήσων, τῆς Ἡπείρου; Ἐξ ὅλων τούτων ἐγενε τίποτε; Ὁχι. Ἀντὶ ἐξεγέρσεως, ἐνθουσιασμοῦ, παλμῶν, συγκινήσεως, ἐθελοντῶν, προσφορῶν, βλέπομεν Ἀντιβασιλεῖς, Ὑπουργοὺς, Ὑφυπουργοὺς, Πρέσβεις, Ναυάρχους, Στρατηγούς. Ἀλλ' ὅλοι αὐτοὶ οὔτε Κράτος ἀποτελοῦν, οὔτε Στρατόν. Ἐκινήθησαν διὰ να ἐκδιώξουν τὸν Βούλγαρον ἐκ Μακεδονίας, καὶ αὐτοὶ διένειμον μεταξὺ των τίτλους καὶ ἀξιώματα, θέσεις καὶ ὑπουργήματα· κατηγοροῦν τὸν Βασιλέα, παρασκευάζουν συμπόσια, διενεργοῦν διαλέξεις. Ἐγελιοποίησαν καὶ τὴν ἐπανάστασιν!

Ἴδου τὸ ἔργον, κατὰ τοῦ ὀποίου ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ὁ δὲ Ραστινιὰν ἀπήγγειλεν ἤδη τὸν ἐπικηδεῖον λόγον.

Καλλιτεχνικὰ Ἐπισκεπτήρια εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΒΗΜΑΤΟΣ

ΘΡΑΣΟΣ ΚΑΙ ΑΤΙΜΙΑ

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἐν Κρήτῃ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν τῷ Αἰγαίῳ φυλακίζει Μητροπολίτας Ἑλλήνας, τουφεκίζει ὁμογενεῖς καὶ δημεύει περιουσίας, ἦτο ἐπόμενον ὅτι θὰ εἶχε δημοσιογράφους πωλημένους ἢ ὑπὸ ἐνοίκιον οἱ ὁποῖοι θὰ ἐχειροκρότουσαν τὴν ὑπὸ τῶν ξένων ζητηθεῖσαν κατὰ ὀργῃσιν τῆς ἐλευθεροτυπίας. Αὐτοὶ εἶνε οἱ Φιλελεύθεροι, οἱ πρόμαχοι τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, οἱ σκαπανεῖς τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Συντάγματος. Μειτεβλήθησαν διὰ ξένου χρυσίου εἰς τυράντους καὶ παροτρύνουν τοὺς ἰσχυροὺς ξένους ὅπως φιμωθῇ τὸ στόμα τῶν ἐφημερίδων, ὅπως πνιγῇ ἡ φωνὴ τοῦ τύπου. Ἡ ἀναισχυντία ἐν Ἑλλάδι ὑπερέβη πᾶν ὄριον καὶ ἡ θρασύτης ἔφθασεν εἰς τὸ κατὰ κόρυφον. Ἐκεῖνοι οἵτινες ὕβρισαν καὶ ἐσυκοφάντησαν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα· ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐσταμάτησαν πρὸ οὐδενός, δὲν ἐσεβάσθησαν οὐδένα· ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπεκάλεσαν κακούργους, δολοφόνους, προδοτάς, ἐγκληματαίς, πλαστογράφους, ἐξωνημένους, φαύλους, αἰμίους τοὺς Ἑλλήνας Ὑπουργοὺς καὶ πᾶν ὅ,τι τιμωτέρον ἔχει να ἐπιδειξῇ ἡ Χώρα· ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐπύσαν ὑπονομεύοντες τὸν Θρόνον· ἐκεῖνοι οἵτινες ὠρόντο κατὰ τοῦ Σέγκ ὡς ἐξαγοράζοντος συνειδήσεις, ἐνῶ αὐτοὶ ἀπένταροι καθίσταντο κύριοι μεγάρων καὶ ἐπαύλων· ὅλοι αὐτοὶ οἱ τίμοι ἄνθρωποι καὶ εὐσυνείδηται πατριῶται ἠσθάνθησαν ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν να ὑποστηρίξουν τὴν ἐπιβολὴν λογοκρισίας εἰς τὸν ἑλληνικὸν Τύπον, ὅπως μὴ ἐκτρέπεται δῆθεν εἰς ἀκολασίας. Ἡ «Πατρίς», ὁ «Ἀσιστῆρ», τὸ «ἔθνος», ἡ «Ἐθνικὴ», ἡ «Ἐστία» ὀμιλοῦν περὶ ἀκολασίας!!! Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐξύβρισαν, ἐσυκοφάντησαν, ἐχλεύασαν καὶ Βασιλέα καὶ Βασίλισσαν καὶ Κυβερνήσεις καὶ Στρατόν, πᾶν ὅσιον καὶ πᾶν ἱερόν, ἔθνος, Πατρίδα, Φυλὴν, Γένος, τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας! Τὸ θράσος καὶ ἡ ἀτιμία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων δὲν ἔχει ὄρια. Ὁ Βενιζελισμὸς εἶνε ὁ Ἰούδας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

ΚΑΛΛΙΟΝ ἈΡΓΑ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ

Ὁ Ἰταλὸς δημοσιολόγος Ραστινιὰν γράφει εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ Βενιζέλου:

«Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ να ἀνομολογήσωμεν, ὅτι, ὁ Ἀνταντικὸς Τύπος, κατεχόμενος ὑπὸ νευρικότητος, προτρέχει εἰς κρίσεις διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν

Θεσσαλονίκην. Αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν μετ' εὐχαριστήσεως τὰς εἰδήσεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Βενιζέλον. Οἱ διπλωμάται ἀνεδοκατεβαίνουν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' οὐδεὶς, διὰ μίαν ἔστω στιγμὴν, ἀπασχολεῖ τὸν νοῦν του ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν ποικίλων ἐπιδείξεων.

«Ἄλλ' ἂς εἰπωμεν, ζωηρᾶ τῇ φωνῇ μίαν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται να δυσαρρεστήσῃ τοὺς Συμμάχους. Ἐν τῇ μακρᾷ ταύτῃ πολιτικῇ κρίσει τὸ μόνον σοβαρὸν πρόσωπον ἐν Ἀθήναις εἶνε ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Ἐκεῖνος γνωρίζει καὶ δὲν ἀποκρύπτει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλει καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν θέλει, καὶ οὐδεὶς ποτε θὰ δυνηθῇ να τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς θελήσεώς του.

«Ἐὰν οἱ ἄλλοι δὲν γνωρίζουν να ἐνεργήσουν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ, αὐτὸ ἀφορᾷ τοὺς ἰδίους. Ἀλλὰ ποῖος δύναται να ἰσχυρισθῇ ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ Σύμμαχοι ἐπέτυχόν τι ἐκεῖ κάτω;

«Τὸ μόνον ἐπιτυχηθὲν μέχρι τοῦδε, κατόπιν τόσων διακοινώσεων, τόσων ἀποκλεισμῶν καὶ τόσων ἀποτιθάσεων, δὲν εἶνε εἰμὴ ἡ ἀπομάκρυνσις, ἡ ἐὰν σὰς ἀρέσῃ καλλίτερον, ἡ ἐκστρατεία τοῦ Βενιζέλου ἐν Κρήτῃ. Ἀλλὰ τί εἶνε αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία; Πρόκειται περὶ ἐκλογικῆς προπαγάνδας; Ἀδύνατον να ἐννοήσῃ τις, διότι ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν δὲν φαίνεται ἀκόμη, ὅπως δὲν φαίνεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐξεγέρσεως. Ἀλλὰ εἰς ποῖον μέρος τοῦ Κόσμου ἡ ἐξέγερσις γίνεται ἀνευ διαμάχης, χωρὶς αἵμα; Καὶ εἰς ποῖον μέρος λαμβάνει χώραν μακρὰν τῆς πρωτευούσης, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς πολιτικῆς; Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν.

«Ἐἶνε ἐκπληκτικὸν πῶς ὁ Βενιζέλος, θέλων να ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν ἐπεμβάσεως καὶ πρόγραμμα ἀντικυβερνητικόν, ἂν μὴ ἀντισυνταγματικόν, ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐξ Ἀθηνῶν. Τοῦτο εἶνε ἀπόδειξις τῆς πανισχόρου δυνάμεως τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ Χώρᾳ. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βενιζέλου οὐτε ἐτάραξεν οὔτε κατέπληξε τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖαι παρέμεινον ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ πρῆγῃ Πρωθυπουργοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς τρεῖς φορές ἀπέπεμψε χωρὶς ὁ Λαὸς να διαμαρτυρηθῇ.

«Ὁ Βενιζέλος ἐν Ἀθήναις ἦτο ἀπλούστατα κάποιος πολίτης! Εἰς τὴν Κρήτην ἐπανεῦρε τὸν ἐπαναστάτην, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Θερίσου, τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὸν «ἀβράκωτον λαόν»!

«Καὶ τί δύναται να κάμῃ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων ἐκ Κρήτης καὶ Σάμου; Να ἐκφωνήσῃ λόγους; Ἀλλὰ διὰ τοὺς Συμμάχους εἶνε περιττὰ αἱ ἀγορεύσεις καὶ ὅταν ἀκόμη γίνωνται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Δημοσθένους!

«Ἀλλὰ τέλος πάντων τί ἀντιπροσωπεύει καὶ τί ἐκπροσωπεῖ;

«Οὔτε τὸν Λαόν, οὔτε τὸν Βασιλέα, μετὰ τὸν ὁποῖον χωρίζεται διὰ τεραστίου χάσματος. Τί ἀναμένομεν λοιπὸν ἀπὸ αὐτῶν; Ἐδρισκόμεθα ἐξω τῆς πραγματικότητος. Πλανώμεθα.

«Καὶ εἶνε σφάλμα ἀπὸ τὰ συγγώρητα, τὸ ὅποιον γίνεται ἀφορμὴ τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ στρατεύματα να χάνουν πολυτιμώτατον χρόνον, τὸ να ἐνισχύωμεν τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Βενιζέλου ἐν Θεσσα-

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΡΟΕ

Ο Λαός των Αθηνών, άμα έγέ-
νετο έν Πειραιεί αποδίδασις ξένων
άγημάτων, συνήλθεν αυθόρμητος εις
μέγα συλλαλητάριον κατά τδ όποιον
ύψωσε την Αμερικανικήν σημαίαν,
έζητωκραύγασεν ύπερ των Ηνωμένων
Πολιτειών, έξέδωκε ψήφισμα, δι' ού
έπεκαλέσθη την συνηγορίαν της Α-
μερικής. Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων
Πολιτειών, άποδεχθείς τδ ψήφισμα
έτόνισεν ότι θα διαδιδάσκη τούτο άρ-
μοδίως, άλλ' άμφιβάλλη εάν ό Πρόε-
δρος και ή Κυβέρνησις αυτού δεχθώ-
σι να συνηγορήσωσιν ύπερ του πά-
σχοντος άληθώς και δοκιμαζομένου
Έλληνικού Λαού λόγω του δόγματος
του Μονρόε, δι' ού ή Αμερική δέν
έπεμβαίνει εις τά ζητήματα της Εύ-
ρώπης. Ίδού έν όλίγοις τδ ιστορικόν
του περι ού δ λόγος δόγματος :

Τή 1815 οι Αυτοκράτορες της
Ρωσίας και Αυστρίας και ό Βασι-
λεύς της Πρωσίας ίδρυσαν την «Ίε-
ράν Συμμαχίαν», της όποίας ό κρύ-
φιος και κυριώτερος σκοπός ήτο ή προ-
στασία των συμφερόντων και κυριαρ-
χικών δικαιωμάτων των Δυναστειών
της Εύρώπης, δια της άπό κοινού έ-
πεμβάσεως εις τά έσωτερικά των
Κρατών. Την άρχήν αυτήν ήσπάσθη
και ή Αγγλία μετά τρία δέ έτη
προσεχώρησε και ή Γαλλία, και ούτω
άπετελέσθη ή λεγομένη «Πενταρχία».

Αί Δυνάμεις αυται άπεπειράθησαν
να έπεκτείνωσι την άρχήν της έπεμ-
βάσεως και εις τά Κράτη του Δυτι-
κού Ημισφαιρίου, έπεμβαίνουσαι ύπερ
της Ισπανίας εις τās έν Νοτίω Αμε-
ρική άποικίας αυτης, αιτινες ειχον
κηρύξει την ανεξάρτησίαν των δι-
αρκούντος του έν Ισπανία έμφυλίου
πολέμου τή 1822, και ειχον ανα-
γνωρισθή ως ανεξάρτητοι ύπό των
Ηνωμένων Πολιτειών.

Τότε δ διαδεχθείς τον Κάστελρηγ,
φιλελεύθερος Κάννιγγ, Υπουργός των
Έξωτερικών της Αγγλίας, μή έπι-
δοκιμάζων τās τοιαύτας έπεμβάσεις,
έδωκε νύξιν εις τον Πρόεδρον των
Ηνωμένων Πολιτειών Μονρόε, όπως
έναντιωθή εις την άνάμειξιν των Εύ-
ρωπαϊκών Δυνάμεων, εις τά έσωτερικά
των Κρατών του Δυτικού Ημισφαι-
ρίου. Έν της άφορμής ταύτης ό Μον-
ρόε διεκήρυξε δια του έτησιου Διαγ-
γέλματός του της 2ας Δεκεμβρίου
1823 τδ περίφημον δόγμα της μή
έπεμβάσεως δια της έξης δηλώσεως:

«...Θά θεωρήσωμεν οίανδήποτε
άπόπειραν εκ μέρους των (των Συμ-
μάχων Δυνάμεων) όπως έπεκτείνωσι
την άρχήν των ταύτην εις οίον δή-
ποτε μέρος του Ημισφαιρίου τούτου
ως επικίνδυνον εις την τε ειρήνην
και ασφάλειάν μας.

«Εις τās άποικίας τās έξαρτωμέ-
νας άπό οίαν δήποτε Εύρωπαϊκήν
Δύναμιν, δέν έχομεν έπέμβαση και ού-
τε θα έπέμβωμεν. Αλλά όσον άφορᾷ
τās πολιτείας, αι όποιαι εκήνυξαν
και διετήρησαν την ανεξαρτησίαν των,
την όποιαν ήμεις επί δικαίων άρχών
βασιζόμενοι άναγνωρίσαμεν, δέν δυνά-
μεθα, είμη να εκλάβωμεν πāsαν άνά-
μειξιν, οίως δήποτε Εύρωπαϊκής Δυ-
νάμεως, έχουσαν ως σκοπόν την πίε-
σιν ή τον καθ' οίονδήποτε τρόπον έ-
ξουσιαστικόν έλεγχον του προορισμού
των, ως εκδήλωσιν έχθρικών διαθέ-
σεων προς τās Ηνωμένας Πολι-
τείας».

Η άρχή της μή έπεμβάσεως δύ-
ναται ν' άναχθῆ εις παλαιότεραν της
του Μονρόε εποχής. Τή 1793, ό
πρώτος Πρόεδρος των Ηνωμένων

Πολιτειών Βασιγκτόν, έν τινι έπιστο-
λή του προς τον Λαφαγιέττη, έγρα-
φεν ότι «ούδεμία Πολιτεία πρέπει ν'
ένάμιγνύεται εις τά έσωτερικά άλλης
τοιαύτης...». Τή 1796, εκγυαταλεί-
πων τδ Προεδρικόν αξίωμα, άπηύ-
θυνεν άποχαιρετιστήριον Διακοίνωσιν
προς τον Αμερικανικόν Λαόν, έν τή
όποια καταφαίνεται ή έπιθυμία του
όπως αι Ηνωμένα Πολιτείαί άπο-
φεύγουν τούς στενοūs πολιτικούς δε-
σμούς μετά της Εύρώπης και την
ανάμειξιν των εις τās ύποθέσεις αυτης.

Η άρχή όμως αυτη έπισημοποιή-
θη εις Δόγμα ύπό τδ Μονρόε.

Και διακηρύσσων ταύτα ό Μονρόε,
βεβαίως, δέν έσκοπεί να καταδικάσῃ
την μεγάλην Αμερικανικήν Συμπο-
λιτείαν εις άναισθησίαν και να την
καταστήσῃ άσυγκίνητον θεατήν των
διαπραττομένων εις βάρος των μικρών
λαών και του Διεθνούς Δικαίου. Έ-
χομεν πρόσφατον παράδειγμα έπεμ-
βάσεως της χάριν του δικαίου εις τά
της Εύρώπης. Κατά τά έτη 1902
και 1903 ό τότε Πρόεδρος των Ηνω-
μένων Πολιτειών Ρούσβελτ και ό
Υπουργός των Έξωτερικών Χέυ διε-
μαρτυρήθησαν κατά του διωγμού των
Έβραίων έν Ρωσία και Ρουμανία.

Βεβαίως, δέν άναμένομεν ένοπλον
έπέμβασιν της Αμερικανικής Συμπο-
λιτείας προς κατάπαυσιν των πιέσε-
ων. Δύναται όμως, χωρίς να προ-
σκρούσῃ εις τδ Δόγμα του Μονρόε,
εκ καθήκοντος προς τδ Δίκαιον, τδ
όποιον διέπει τās σχέσεις, έν ειρήνη
και έν πολέμῳ, της διεθνούς οικογε-
νείας, της όποίας μέλος είνε και αυ-
τή, να διαμαρτυρηθῆ έντόνως προς
τερματισμόν των πιέσεων τούτων. Και
δύναται να έξασκήσῃ μεγάλην έπιρ-
ροήν καθ' όσον αι έμπόλεμοι όμάδες,
και δη ή Αντάντ, εκείθεν προσπορί-
ζονται τρόφιμα και πολεμοφόδια.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Βάπτισις.

Έν μέσῳ έκαιοντάδος έπιστράτων και
άλλων συμπολιτών ό φίλος κ. Νικ. Καμ-
πάνης, δικηγόρος και πολιτευόμενος του
ήμετέρου Νομού, άνεδέξατο εκ της Ιεράς
κολυμβήθρας τδ θυγάτριον του καλού
συμπολίτου και έπιστράτου κ. Γεωργίου
Κωστάλα, εις τδ όποιον έδόθη τδ όνομα
Αναστασία—Κωνσταντία—Σοφία. Τδ μου-
στήριον έτελέσθη μετά πολλής έπισημό-
τητος, μετά τδ πέρας δέ τούτου έψάλη
ύπό έπιστράτων καλλιφώνων ψαλτών τδ
Πολυχρόνιον ύπό τās ζωής και ένθου-
σιώδεις ζητωκραυγās πάντων ύπερ του
Βασιλέως, του Στρατού και του Έθνους.
Παρίστατο ό Δημαρχών Πάρεδρος κ.
Αθ. Σάλας, ό Ιατρός κ. Α. Φραγκίδης,
ό τίμιος της Πολιτείας υπάλληλος και
χρησιτότατος άνήρ κ. Ναυλερης. Εις τούς
γονείς και τον άνάδοχον ευχόμεθα να
ζήσῃ ή κόρη.

Τό ψωμί.

Έφθασαν οι 600 τόνοι σίτου. Ο ά-
τιμόμυλος εργάζεται και άπασχολεί πλη-
θος πτωχών εργατών. Έξ άλλου τδ ψω-
μί είνε και πολύ και καλό. Οι δέ χωρι-
κοι ευρίσκουν πίσυρα δια τά ζῳα των. Ί-
δου τά αγαθά της λειτουργίας της άλη-
θώς εδεργετικής έπιχειρήσεως του κ. Μ.
Ασημοτύτη. Δια τούτο πρέπει πάντες να
φροντίσωμεν όπως έπιτύχωμεν την άπο-
στολήν νέου σιτοφορτίου πριν έξαντλη-
θου οι 600 τόνοι, οūs καταναλισκομεν
τόρα. Πρέπει δέ να πεισθώμεν πάντες,
ότι ό «Ατιμόμυλος Κυκλάδων» προσφέρει
ύπηρεσίας εις τον τόπον.

Στέφανος Κουντουρούσης

Έν βαθύτατη γήρατι έτελεύτησε τον
βίον αυτος ό σεβαστός συμπολίτης Στέ-
φανος Γ. Κουντουρούσης, προσηκόντως
κηδευθείς. Συλλυπούμεθα άπό καρδίας
τούς οικείους του μεταστάντος, ευχόμενοι
αυτῷ αιώνιαν άνάπαυσιν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΑΘΗΝΑ·Γ·ΚΗΝ - ΑΘΗΝΟCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- Έν Ελλάδι : Βόλος, Ηράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ίωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι,
Δάρισα, Μιτυλήνη, Πάτρα, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις,
Χανία, Χίος.
Έν Τουρκία : Κωνσταντινούπολις, (Γαλατά και Σταμπούλ), Σμύρνη.
Έν Αίγυπτῳ : Αλεξάνδρεια, Κάιρον.
Έν Λονδίνω : (22 Fenchurch Street).
Έν Κύπῳ : Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ έν Λήμνῳ (Κάστρον) και Κερκύρῳ.

Διοικητικόν Συμβούλιον

- Δ. Στεφάνου, Αντιπρόεδρος, Ι. Μποντιέ, Έντεταλμένος Σύμβουλος, Ι.
Αθηνογένης, Κ. Βερούνηκ, Σ. Εύγενίδης, Α. Ζαρίφης, Η. Καραπάνος,
Μ. Λάσκαρης, Βαρώνος Α. Δέ Νεφλιζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικός Διευθυντής ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Η Τράπεζα Αθηνών :

- Έκτελει προεξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματίων και
εισπράξεις τοιούτων έν Ελλάδι και τῳ Έξωτερικῳ.
Αγοράζει και πωλεί ξένα νομίσματα και χαρτονομίσματα.
Έκδίδει πιστωτικάς έπιστολάς και αναλαμβάνει την άπανταχού άποστολήν χρη-
ματικῶν ποσῶν δια τηλεγραφικῶν ή ταχυδρομικῶν έντολῶν.
Ανοίγει πιστώσεις επί φορτωτικῶν.
Δέχεται τίτλους προς φύλαξιν· εισπράττει τοκομερίδια και κληρωμένους εις τδ
άρτιον τίτλους· έκτελει χρηματιστικάς έντολάς· δέχεται άνεξόδως έγγραφῶς εις νέας
εχδόσεις και έν γένει έκτελει πāsαν επί τίτλων εργασίαν : ανταλλαγῶς, εισπράξεις
δόσεων, ασφαλείας κατά της εις τδ άρτιον κληρώσεως κτλ.
Χορηγεί δάνεια επί τίτλων.
Ανοίγει τρέχοντας λογαριασμούς και δέχεται χρηματικάς καταθέσεις : όψεως επί
τόκῳ 3 ο)ο έτησίως και επί προθεσμία προς 3 1)2 ο)ο έτησίως δια τās άποδοτέας
μετά 6 μήνας, προς 4 ο)ο δια τās άποδοτέας μετά 1 έτος και 5 ο)ο δια τās μετά
δύο έτη και επέκεινα άποδοτέας. (Δια καταθέσεις όψεως εις συνάλλαγμα όψεως επί
Λονδίνου άποδοτέας εις συνάλλαγμα επί της αυτης πόλεως πληρώνει προς τδ παρόν
έξαιρετικῶς τόκον 4 ο)ο έτησίως). Έχει ειδικήν ύπηρεσίαν Ταμειυτηρίου επί τόκῳ
4 ο)ο έτησίως.
Έκτελει παντός είδους ναυτιλιακάς εργασίας : ναυλώσεις άτμοπλοίων δια λ)σμόν
πλοιοκτητῶν ή φορτωτῶν· πωλήσεις και άγοράς άτμοπλοίων· ασφαλείας επί άτμο-
πλοίων, έναντιον παντός κινδύνου (θαλάσσης και πολέμου), έμπορευμάτων τίτλων·
εισπράξεις άβαριῶν· άνθρακώσεις πλοίων κ.τ.λ. κ.τ.λ.
Έχει εις την διάθεσιν του κοινοῦ, ύπό πάντας τούς έπιθυμητούς όρους ασφαλείας,
ύπηρεσίαν ένοικιάσεως σιδηρῶν διαμερισμάτων έν τῳ θησαυροφυλακίῳ της, επί ένοι-
κίῳ άπό Δρ. 30—έτησίως και άνω. Ειδική κλεις παραδίδεται εις έκαστον πελάτην
δι' ης ουτος και μόνος δύναται ν' άνοιξη τδ ύπ' αυτου ένοικιασθέν διαμέρισμα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΗΜΑΤΟΣ,
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τδ Τυπογραφείον τούτο είνε
πλουτισμένον με πέντε πιεστήρια
και 38 είδη στοιχεία Έλληνικῶν
και Γαλλικῶν χαρακτήρων της
γραμμής και 120 είδη κεφαλαιω-
δῶν Γαλλικῶν και Έλληνικῶν, κα-
θῶς και με άλλα σχετικῶς μηχανή-
ματα, προς διεξαγωγήν πάσης τυ-
πογραφικῆς εργασίας.

Έν αυτῳ εκτυποῦνται Έπισκε-
πτήρια, Τίτλοι, Λογαριασμοί, Φά-
κελλοι, Έπιστολοκεφαλίδες, Προ-
σκλησεις, Πίνακες, Νεκρώσιμα,
Αγγελτήρια, Γνωστοποιήσεις, Τα-
νίαι, Αγγελίαι, Εγκύκλιοι, Προ-
γράμματα, Εισιτήρια, Καταστατικά,
Φυλλάδια, Βιβλία, Έφημερίδες,
Εικόνες, Περιοδικά, Διπλότυπα,
κλπ. κλπ.

Ταχύτης έν τῳ έκτελέσει. Φιλο-
καλία έν τῳ εργασία. Είλικρίνεια
έν ταις τιμαίς.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
Οφθαλμίατρος
ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Στου

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ
Παλλά Γυναικεΐα έτοιμα
Γούτες, παντός είδους
Ζακέτες βελούδου έτοιμα
Κορσέδες — Κάλτσες
Γάντια Γαλλίας
Υφάσματα μάλλινα
Χασέδες Λευκά είδη
Ασπροόρουχα
Εργοστάσιον Φορεμάτων
επί μέτρο.

Δεκταί παραγγελίαι
Απευθύνεσθε
Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ και ΑΔΕΛΦΟΝ
105—109 Έρμου ΑΘΗΝΑΣ.

Τδ έν Αθήναις και επί της όδου
Πανεπιστημίου και Σανταρόζα Μέγα
Καφενειον

ΜΑΖΕΣΤΙΚ.

ύπό την Διεύθυνσιν του ρέκτου συμ-
πολίτουμας έπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ
ήρξατο των εργασιών του.
Ακρα περιποίησης και καθα-
ριότης. Υλικά άριστα.